ANUL XIV — Seria II, — No. 192 4 PAGINI 3 LEI C. Sâmbătă 26 Aprilie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe

Direcţia şi A d-ţia 3.26.69
Telefoane: Secretariat . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

ABONAMENTE
1 an . . . . Lei 1000
6 luni . . . . „ 500
3 luni . . . . „ 250

Intre foot-ball şi hand-ball

Joi după amiază exerciţiul profesiunii ne-a trimis pe arena Venus unde Sportul Studenţesc urma să-şi încerce şansele, în joc de Cupa României, în faţa Venusului.

Am asistat la un spectacol minor, cu jucători vlăguiţi şi demoralizaţi de regimul alimentar pascal, tot atât de dornici şi unii şi alţii (plus spectatorii) de-a pleca mai repede acasă. Matchul s'a terminat cum a dat Dumnezeu. Iar spectatorii au plecat acasă mulţumiţi că s'a isprăvit fără vre-o rejucare ulterioară.

Fără voe ne-am gândit atunci la sportul care ne oferise partida de deschidere: la handball. Credem că acelaş lucru l-au făcut şi cei trei mii de dezamăgiţi ai foot-ballului.

Am asistat cu toţii la o splendidă demonstraţie de vigoare şi suflet tineresc, la o minunată regăsire a armoniilor în sport celor 22 de hand-ballişti. La sfârşitul celor 60 minute regulamentare, echipele s'au aliniat una în faţa celeilalte şi s'au salutat. Să luăm bine seama: s'au salutat, nu au salutat.

Şi-au adus astfel reciproc o cavalerească recunoaştere a meritelor, iar amândouă împreună au adresat omagiul lor ideii de sport.

Ce lecţie frumoasă! Sperăm că au fost destui s'o înţeleagă. Căci lecţia a fost pentru cei din tribună, pentru circul roman reînviat, cu toate patimile şi scoborîrile lui morale. Circul fusese uitat în preocupările depe teren ale celor douăzeci şi doi de interpreţi ai sportului...

De un singur lucru ne pare sincer rău: că handballul e un sport de care s'a vorbit destul la noi, dar în care şi pentru nu s'a realizat mai nimic.

Avem, e drept, un fel de campionat al grupărilor practicante ale hand-ballului. Un fel de campionat pentrucă niciodată nu s'a ştiut exact când începe această competiţie sau când se isprăveşte, sau cine e câştigătorul ei.

Şi mai avem şi „un fel de grupări„ cari din când în când joacă şi hand-ball cu jucători împrumutaţi altor sporturi: atletism, rugby, foot-ball, basket, etc. Jucători de hand-ball şi numai de hand-ball nu avem. Şi e păcat!

Iar regretul e cu atât mai mare cu cât hand-ballul e unul din puţinele sporturi care neaducând nici un fel de neplăceri sau malconformaţiuni organice, aduce numai foloase: progres fizic, linii şi armonie.

M. P.

România de Vest- ROmânia de Sud

se organizează sigur la 4 Ma

După cum am anunţat, Directoratul pentru football a început mai de mult tratativele cu federaţiile de football ale Germaniei şi Slovaciei, în vederea perfectării unui match cu echipa naţională a României, pentru data de 4 Mai, rămasă liberă în urma evenimentelor din Jugoslavia.

Rezultatul intervenţiilor a fost nul, — după cum, dealtfel prevăzusem.

ROMANIA DE VEST — ROMANIA DE SUD

In faţa acestei situaţii Directoratul a hotărît, — definitiv de astă dată, — ca la 4 Mai să organizeze întâlnirea dintre selecţionatele României de Vest şi România de Sud.

In ceiace priveşte alcătuirea acestor selecţionate se pare că se va proceda după cum urmează:

Selecţionata de Vest urmează să cuprindă cei mai în formă jucători din Timişoara, Arad, Brad şi Sibiu iar reprezentativa de Sud pe cei din Bucureşti, Ploeşti, Brăila şi Galaţi.

MATCHURILE de Duminică nu s'au cuplat

Sportul Studenţesc va întâlni Ripensia după amiază, pe arena Venus

Pentru Duminecă sunt programate în Capitală două matchuri pentru campionatul primei diviziii, între Sportul Studenţesc — Ripensia şi Unirea Tricolor — F. C. Brăila.

JOCURILE NU S'AU CUPLAT

Deşi se părea la început, că întâlnirile se vor disputa în program cuplat, totuşi între Unirea Tricolor şi Sportul Studenţesc nu a intervenit nici o înţelegere, — deoarece şi în toamnă, când au jucat în aceiaşi zi, matchurile s'au desfăşurat pe terenuri diferite.

Atunci, Sportul Studenţesc a jucat de dimineaţă, iar Unirea Tricolor după amiază şi conform hotărîrii F. C. atunci, Duminecă vor juca la fel, numai că universitarii vor avea avantajul de a juca după amiază.

Matchul dintre Sportul Studenţesc — Ripensia urmează să aibă loc pe arena Venus, la ora 16.

WARMERDAM a sărit 4 m. 65 şi nu 4 m. 60

Noul record reuşit de Warmordam nu este de 4 m. 60 aşa cum s'a anunţat, ci de 4 m. 64.

Performanţa americanului este cu drept cuvânt uimitoare. Ea dă cel mai mare număr de puncte după tabela finlandeză, întrecând chiar şi performanţa lui Mikkinen la suliţă.

Iată-l deci pe Warmerdam, nu numai cel mai bun săritor cu prăjina din lume, dar şicel mai bun atlet.

Cu ocazia noului record, nu putem trece cu vederea, superioritatea americană în această probă. Nu mai puţini de 22 săritori au trecut 4 m. 30. Afară de aceştia au mai sărit această înălţime înălţime doi japonezi: Oe (4 m. 35) ş iNishida (4 m. 30) şi rusul Ossoline (4 m. 30). Iată dar, o probă, cu care americanii se pot mândri.

Campionatul Jugoslaviei va începe în luna Mai

BELGRAD, 24. — In urma războiului ce au dus vecinii noştri, campionatul de football a fost complect întrerupt, iar după capitulare, şi ocupare de către armata germană, ordinea a fost restabilită şi s'a decis reluarea activităţii sportive sub conducerea conducătorilor germani din fosta Iugoslavie.

După recenta consfătuire a coimisiei de conducere a sporturilor s'a hotărît ca în luna Mai să se reînceapă activitatea oficială.

Rugbyul în propagandă

Echipele selecţionate der ugby execută salutul sportiv înainte de începerea matchului de propagandă de la Ploeşti

La un mellée echipa A are avantaj

La o tuşe lungă, Ieremia aşteaptă mingea protejat de Covaci

La o tuşe, Covaci se luptă cu Kurzbauer

Un atac pe innaintare al echipei A

C. Sterian asistat de Riegler a marcat şi porneşte spre linia de 22 m

Ripensia a descoperit un talent excepţional

E vorba de un centru atacant de valoarea lui Marksteiner

TIMIŞOARA 24 (prin telefon). — In vederea matchului pe care îl are de susţinut Duminecă în Capitală cu Sportul Studenţesc, conducerea tehnică a Ripensiei a făcut preparative excepţionale.

Dealtfel, Ripensia a făcut deplasarea la Sibiu, unde a jucat cu Universitatea amical în vederea unui cât mai serios control al formaţiel, al unui serios antrenament.

Deaceea, rezultatului dela Sibiu nu trebue să i se acorde nici o semnificaţie, deoarece profesioniştii nu au înţeles în nici un moment să se extenueze inutil şi să-şi periclîteze astfel şansele pe care le-ar putea avea în jocul cu Sportul Studenţesc.

UN ATACANT NOU

Cu această ocazie, au intenţionat să încerce un tânăr înaintaş despre care se spune că reprezintă o valoare excepţională.

Acesta ar urma să fie utilizat în centrul liniei de atac, şi apropiaţii clubului nu se sfiesc să declare că el ar fi un demn urmaş al lui Marksteiner.

Faptul că nu l'au întrebuinţat la Sibiu, s'ar putea interpreta în sensul că ripensiştii vor să facă o surpriză publicului bucureştean, şi în special apărării Sportului Studenţesc.

Coresp.

Un om fericit MILICA TEODORESCU I-a făcut k. o. pe Robert Taylor...

...in materie de succese mondene. Fostul „viitor adversar al lui Henry Armstrong" după ce a cucerit imaginativ pe Marlene Dietrich, Merle Oberon şi Conchita Montenegro, se pregăteşte pentru o a „da gata" pe biata Anny Sheridan, victimă sigură a surâsului său incomparabil

Corespondenţă dela New - York

Am primit toate ziarele româneşti pe care mi le-aţi trimis şi am găsit lucruri groaznice în legătură cu excentricul nostru Milică Teodorescu. Măturisesc, niciodată, nu m'am amuzat mai mult.

Fireşte, este foarte trist că trebue să aflu dela dvs. despre invidiatele succese pe care Milică Teodorescu le repurtează zilnic, aici, sub ochii noştri — dar pentru această ofensă adusă bravului meu compatriot, mă voiu strădui să-i aduc o urgentă şi copioasă reparaţie...

Il voiu urmări deci, cu mai multă atenţie, pe fostul «viitor — adversar al lui Henry Armstrong» pentru a admira şi eu de-visu interminabilele sale isprăvi...

Impotriva lui Milică Teodorescu s'au coalizat toţi gangsterii din America, pentru a-l împiedica să devină campion mondial!..

Imi amintesc de un match pe care l-am văzut cu câtiva ani în urmă la New-York. Era unul din primele matchuri ale campionatului român. Nu m'a impresionat în mod deosebit — cu toate că am admirat excelentele calităţi de «batailleur» ale lui Milică. Mai târziu am auzit despre victorii şi despre înfrângeri. Am auzit mai cu seamă de intenţia lui Milică de a deveni campion mondial... L-am revăzut apoi — era schimbat în bine. In afară de aceasta Milică devenise şi mult mai serios. El care povestea lucruri fantastice în legătură cu aventurile sale, sub ploaia gloanţelor lui Dillinger junior, într'o maşină Ford 1962, dealungul coastei californiene şi care făcea presei declaraţii senzaţionale în legătură cu succesele sale în lumea vedetelor de cinema (femenine) — ceeace nu-l împiedica totuşi să piardă matchuri şi să-l acuze pe arbitru (gangster, de sigur, şi dânsul), el, Milică Teodorescu, devenise subit un om rezonabil şi dedicat exclusiv marilor lui ambiţii pugilistice..

Dar iată, ziarele pe care mi le trimiteţi din ţară, îmi releva lucruri atât de interesante încât nu mă pot împiedica să le comentez şi, dece nu, să proiectez asupra lor lumini nouă...

Dece nu s'a putut întâlni Milică Teodorescu cu Henry Armstrong...

Trebue să vă spun dela început că îmi este foarte simpatic acest tânăr «doctor» care îşi cântă la vioară tristeţile sale pugilistice...

El are aici destui prieteni — fapt cât se poate de agreabil, mai ales atunci când nu câştigi chiar atât de mult încât să-ţi poţi permite luxul de a-i întreţine pe toţi aceşti admiratori.

Suspecţi, cum auzeam cândva că făcea Moţi Spakow care, în plină epocă grasă pentru dânsul, umbla pe Calea Victoriei cu pantofii găuriţi cu o bucată de brânză Schweitzer...

Milică dr. Teodorescu nu a reuşit încă să fie o vedetă în singurul american şi deocamdată această perspectivă nu pare a fi chiar atât de actuală...

Ceeace strică enorm lui Milică este naivitatea cu care el crede că toţi oamenii sunt foarte proşti... Numai aşa a putut el declara unui ziar american că el e campion european la categoriile semi-mijlocie şi mijlocie şi deasemenea că l-a învins prin *K.* o. pe italianul Vittorio Venturi!...

Deasemenea n'a rămas fără hilaritate afirmaţia făcută de «doctor» în legătură cu divorţul său de Eddie Meaxde (fostul său manager) — afirmaţie prin care voinicosul nostru consângean explica foarte limpede pentruce şi cum nu e dânsul campion mondial la categoria-semi-mijlocie: fusese împiedicat de Eddie Meade, fostul său manager care era în acelaş timp şi managerul lui Armstrong.

Desigur, în sufletul lui Eddie Meade s'a petrecut o dramă de factură shakespeare-iană, a căror proporţii rămâne să le bănuim noi.

Eddie Meade s'a întrebat desigur, pe cine să-l vreau campion mondial? Pe Armstrong care ESTE sau pe Milică Teodorescu care merită să fie. Dacă-l las pe negru să domnească mai departe, Milică Teodorescu, care e băiat bun şi foarte iritabil se va retrage din box şi mă va urî toată viaţa. Dacă fac matchul, şi prin urmare câştigă doctorul (fiindcă Eddie Meade îşi dădea seama că acesta va fi sfârşitul) atunci Armstrong se va sinucide şi va lăsa în urma lui o soţie văduvă şi trei copilaşi negri şi muribunzi din cauza foamei...

Dilema hamletiană a lui Eddie Meade s'a rezolvat însă în defavoarea compatriotului nostru care astfel a trebuit să-şi îndrepte paşii spre alte irezistibile miraje.

Robert Tayiore ... p ridicol pe lângă Milică Teodorescu...

Desigur, Milică Teodorescu nu a abandonat definitiv boxul. Intre un flirt romantic cu Loretta Young şi o şedinţă de alpinism în tovărăşia lui Lupe Velez (care, decând îl cunoaşte pe Milică reflectează serios la ideia unui divorţ de actualul ei soţ, Johny Weissmuller) găseşte timp pentru un match formidabil (decizia nu contează) cu un semi-mijlociu american de o mână oarecare — a doua, a patra ş. a. m. d.

Ceeace însă constitue marea sa mândrie, este felul cum, printr'o simplă apariţie la Hollywod l-a ridiculizat prin frumuseţe, pur şi simplu, pe tipul acesta modest care e Robert Taylor!..

Răutăcioşii spun chiar că Milică ar fi primit din partea unui interpus o sumă evaluată la mai multe sute de mii de dolari pentru a părăsi cetatea filmului, unde prezenţa sa periclita grav şi simultan cariera lui Robert Taylor, Tyrone Power şi Richard Greene. Această versiune n'am controlat-o încă — dar, trebue să ştiţi, eu cred în proverbul cu fumul care nu iese până nu se face foc...

Am stat de vorbă cu Milică Teodorescu. Nu vă pot spune dacă va deveni campion mondial — dar eu cred că-şi va putea câştiga foarte comod existenţa vorbind la radio sau publicându-şi memoria. Este unul din oamenii cu cea mai extraordinară fantezie pe cari i-am întâlnit până astăzi — şi mă gândesc cu multă melancolie că dvs., paşnici cetăţeni depe malul Dâmboviţei aţi ratat poate pentru totdeauna, prilejul atât de rar de a avea şi ţine în mijlocul dvs. una din cele mai mari figuri ale contemporaneităţii...